

d' enamorar-se així, d'equivocar-se així, d'exposar-se així,

Cicle a cura d'**Experimentem amb l'ART,**
amb Dolors Juarez, Judit Onsès i Isaac Sanjuan

Línia de fuga 0 | El títol del cicle és part d'una acció artística de Jordi Boldú a partir de dos versos lliures i robats a l'Enric Casasses, del llibre "D'equivocar-se així" (Barcelona: Ed.62/ Empúries, 1997). La proposta consta de la producció d'un adhesiu i la seva escampada per l'espai públic, i també els espais íntims, de Mollet i més enllà. Alhora actua com a títol del cicle.

Línia de fuga 1 | *Febrer - maig 2017*

Espai en Blanc

Els nostres pressentiments són veritat

Interpel·lacions entre el cicle i la Línia de fuga 1

Aquesta primera publicació del cicle de l'Aparador “d’enamorar-se així, d’equivocar-se així, d’exposar-se així” recull gran part del que ha estat la Línia de fuga 1, amb l’Espai en Blanc. Quan la Línia de fuga ja estava força avançada, la Dolors, l’Isaac i la Judit vam sentir la necessitat de fer una aturada amb ells, allunyar-nos per un moment dels ritmes expositius i asseure’ns a fer un te amb galetes. Conèixer-los, apropar-nos-hi no des de la lògica de la programació, sinó des de la lògica de qui som i per què fem el que fem.

D'altra banda, el 18 de març, té lloc al Museu Abelló el taller “Els nostres pressentiments són veritat”, una invitació a pensar, un intent de desbordar el marc, el que cadascú es construeix, el que ens imposen, el que ens ve donat i no qüestionem. Un

El cicle

[EB1]
Vosaltres com enteneu el cicle? Perquè que si l'exposició, que si les Línies de fuga, la pedagogia, que si... Jo no vaig entendre res, em sembla que els meus companys poc, o sigui que hi ha un ús d'un llenguatge que dius: **bé això és bluf o aquí s'està dient alguna cosa important?** D'entrada la percepció inicial que vam tenir va ser: ostres, on estan aquí les Línies de fuga, on estan les connexions,...

[EB2]
Sí, ens semblava, sobretot venint de filosofia, un còctel de conceptes... eren com Línies de fuga, i jo em preguntava: què entendran per Línies de fuga? No és perquè vinguem de filosofia, però llegim molts textos així i llavors és el que diu el Jordi... Però quan vaig arribar vaig veure que éreu bones persones i que no anàveu d'artistes i tal... i vaig dir: d'acord, val la pena treballar-ho perquè sou propers i potser podem fer alguna cosa junts i nosaltres també aprendre'n.

[reflexions del taller]

Les paraules són buides, els seus significats es mouen, i cal justificar en tot moment de què estem parlant quan parlem. Els conceptes són vells i les paraules cansades. Hem d'anar més enllà... Els Pressentiments intenten buidar-les per després donar-los un nou sentit.

[Judit]
També passa que **nosaltres ens anem definint en el fer** i com éreu els primers, ens enganxeu en estar formulant la posició... i en aquest fer, explicar una cosa ens és difícil... En realitat acabes fent una declaració d'intencions, de: volem tirar per aquí i volem fer aquestes coses, pel què **potser fins d'aquí un any no s'entendrà el conjunt**. Per això ens costava explicar-vos-ho del tot perquè encara no hi és ara.

[EB2]
I la frase que havíeu escollit...

[EB3]
El títol...
Estava bé però, en fi, podia ser mil altres. Crèiem que no...

[Isaac]
d' enamorar-se així, d' equivocar-se així, d' exposar-se així,...

[EB2]
És tan ampli que hi cap tot aquí. Ens faltava veure cap a on us porta o voleu que us porti.

dia de trobada on prendre la paraula, pensar col·lectivament, reflexionar i dialogar sobre allò que ens ateny, ens inquieta o ens preocupa, a partir dels Pressentiments d'Espai en Blanc.

El que segueix són fragments de la conversa que va tenir lloc el 28 de febrer a l'espai d'Experimentem amb l'ART, amb la Dolors, l'Isaac, la Judit (equip comissarial del cicle), alguns components d'Espai en Blanc, així com algunes reflexions sorgides al taller i durant la conversa amb Espai en Blanc.

[EB3]
A mi em va donar la sensació que al cicle de l'exposició hi ha 6 Línies, quatre es mostren a l'Aparador i dues són transversals. Aquí també ens aniria bé veure el paper que juguen els qui relliguen, perquè em fa la impressió que cal entendre aquests relligars.

[Dolors]
De fet la Línia 5 dura fins a final de cicle, des d'ara fins el maig del 2018, i després la proposta del Jordi Boldú és la que està vinculada a l'acció del títol. Potser per això resulta una mica estranya perquè no és un títol, sinó que és una intervenció. Aquí ho expliquem justament des de l'espai en el que nosaltres treballem que no és l'àmbit en el que vosaltres treballeu; d'aquí l'interessant de la posada en comú d'avui: posar en diàleg com ens llegim, com ens interpretem, i com ho situem tot plegat.

De fet, aquest seria el repte de totes les intervencions que van posant-se en joc durant el cicle. Llavors el Jordi en aquest cas el convidem com a artista perquè és una persona que està treballant molt en el camp de la mediació cultural... i ens va venir molt de gust que el títol del cicle no fos un títol afirmatiu de l'equip comissarial, sinó que justament fos una intervenció artística que generés un altre tipus de lectura sobre el cicle i que en algun moment s'anés pronunciant o fent visible a través d'unes situacions que encara s'han d'acabar de definir. De moment, la primera va ser el dia de la presentació del cicle, on es convidava la gent a que retalli i composi de diferents maneres els tres enunciats del títol, partint d'un sol adhesiu.

El Jordi desplega aquesta intervenció a partir del que nosaltres li expliquem de les intencions del cicle que no hem volgut tancar des de l'inici. Això potser ens pot portar a una situació més ambigua, però reforça la voluntat de voler fugir d'una posició d'autoria vinculada a una pràctica més comissarial, que normalment escull una teoria, la subratlla i la signa, agafant diferents elements i fent un còctel amb la proposta final. Nosaltres **volem que el cicle sigui el resultat de la suma de diferents coses que posades en comú generin altres situacions, coneixement, o el que sigui. En aquest sentit, l'encontre d'avui és un moment d'aquests.**

Amb el Jordi va passar igual, en posar en comú la nostra idea de cicle i aquestes frases sí que anaven molt vinculades a intencions del cicle. El fet d'exposar-se així, com a format d'entendre l'exposició no com una cosa tancada sinó com una cosa oberta i la qual ha de ser posada en qüestió o analitzada conjuntament; destacar la part més de les emocions i de les relacions en aquest tipus de processos, que seria més la part de l'enamorar-se...

[Judit]
I dels afectes i dels cossos. No és tant una cosa freda d'objectes, sinó que tot això es fa per persones i per a les persones, per tant, introduir-hi el subjecte afectiu. Ja sigui art, accions o el que sigui, és quelcom que a tu et mourà des de les emocions, els afectes, i que relacionaràs amb experiències passades. La

intenció del títol era posar la mirada en això, posar els incisos que nosaltres hi volíem posar. D'aquí que l'exposar-se així, més que voler parlar d'exposicions artístiques que tenen una connotació freda i neutra, nosaltres hi volíem posar la connotació del mostrar-se, l'exposar-se amb el que comporta de vulnerabilitat, de nuesa enfront del que no saps què passarà, però t'hi poses i a veure què passa. I lo de l'equivocar-se, doncs si estàs enmig de processos, no tens la veritat absoluta, sinó que poden sortir equivocacions. Prendre, o acceptar l'error com a punt des del qual seguir construint, i dir: bé, ens equivoquem, recapitem, refem i seguim, mirant on ens porten aquests errors. I també la gràcia del títol, el fet que estigui tot en minúscules, les comes, és com si de tot el text nosaltres extraïem aquestes frases, com quan d'un text en remarques frases clau en negreta, però també el sentit de les minúscules és per donar la sensació d'aquest continu, i en un continu no hi pots posar talls. La idea era com si diguéssim: el text és més, però ja es veurà quin és.

[Dolors]
Llavors tornant al que tu preguntaves (EB3), la Línia d'Artefactum ve d'una intenció de voler transformar l'encàrrec que ens ve donat pel museu. Donat que la invitació s'adreça a uns comissaris “poc comissaris” -per les nostres trajectòries vinculades més a l'àmbit de la reflexió educativa-, en comptes de programar sis intervencions expositives a l'Aparador seguint l'encàrrec inicial, en decidim només programar quatre consecutives de febrer de 2017 a maig de 2018. I destinar els recursos de les altres dues per una banda, a una Línia més transversal de més durada i simultània, per l'altra, a varies propostes que volem dur a terme al llarg del cicle. Alhora, ho entenem com que no sigui una Línia que vagi en paral·lel i sense cap tipus de contagi, sinó que aquesta vinculi el que va succeint. De fet la Línia del Jordi Boldú és la més puntual, per això en diem la Línia de fuga zero, perquè en el fons actua com a punt de partida, una posada en marxa del cicle a partir del títol. Les altres quatre Línies, on la vostra és la primera, ja han estat escollides des d'uns criteris més consensuats. En el vostre cas, ens venia de gust sortir de la convenció de: programem un cicle artístic i per tant tots han de ser artistes. Si justament estem parlant de la vinculació de tot això amb l'educació i el procés que té com a generadora de coneixement col·lectiu, volíem començar el cicle amb una proposta que trenqués aquesta lògica, començar amb un espai de relació i pensament diferent. D'aquí que des del principi us hem preguntat com us sentiu amb l'Aparador, perquè és un espai expositiu que condiciona molt, és una espècie de vitrina ... També volem fugir de la inauguració com a inici, ja que volíem desplaçar aquesta acció quan ja haguéssim viscut tot el procés de la intervenció a l'Aparador i de les accions i relacions que es despleguen, en el vostre cas amb aquest taller de Pressentiments...per posar en comú des de la reflexió i també de la celebració.

[Judit]
Perquè precisament pensàvem que era una mena de fantasia el dir: convides a un artista que va allà, exposa lo seu, s'està tres

Imatge 1

Las palabras hoy que explicarlas ya que
se pierde la
agilidad al hablar

[LO QUE HACEMOS
ES UN ACTE DE FE
frente a un mercado
de gente comprando]

Qué se pierda!

Se escogen términos que han
salido durante la 1ª

Malestar parte

ESPERANZA

Normalidad

SENTIR

como se entienden
las palabras
para las
diferentes personas

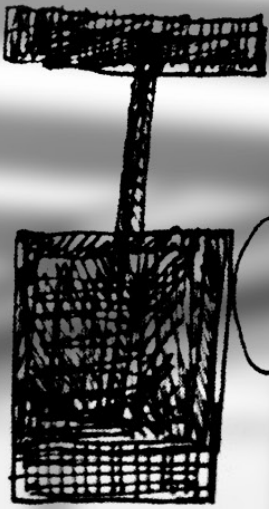
Palabra como
Consigna de las palabras

Crisis de
palabras

Pensamiento
es
experiencia

Situacionistas ← ay bebón
Socialismo
o
barbarie

Soledad

Comunidad

autonomía es interrelación

[o x i m o r o m]

Ganarse la vida
es empezar
a perderla

el Trabajo es un
derecho muy
Torcido

Dinero Gratis

(?) 2001

Maeba (?)

¿por qué pides Trabajo
si lo que
quieres es
dinero?

Las palabras

no dicen

¡ pero sí dicen .

¡ de Tanto que dicen

relación

Imatge - Palabra

Formato y lenguaje

Pan Fleteo

complementario?
oposición?

Imatge 4

L'Espai en Blanc a l'edifici de l'Institut de Ciències de Barcelona, el 2014.

mesos exposant el mateix, com si no passés rés... Doncs no, allà hi passaran coses, ja sigui perquè organitzem una activitat, la gent que hi passa, nosaltres si fem rebombori o el que sigui... Aquella exposició afectarà i s'afectarà en tot el seu temps de durada, pel que la intenció era anar incloent en la mesura del possible aquestes transformacions a l'Aparador. D'aquí també el que ho anomenem Línies de fuga; al final va sortir aques-ta paraulota, però és que hi anàvem donant voltes sobre com anomenar-ho (intervenció, acció, ...) i cap ens semblava que s'ajustava al que volíem, pel que finalment va sortir potser aquesta que és la més ambigua i rocambolesca, però que de-notava aquesta intenció de projecció, de marcar una línia d'intenció i a partir d'aquí vola com vulguis o puguis.

L'Espai en Blanc a l'edifici de l'Institut de Ciències de Barcelona, el 2014.

[reflexions del taller]
Cal anar a l'origen de les paraules, però quin és? No. Les paraules no tenen un origen pur i immaculat. Neixen dins d'un camp de forces a on es lluita contínuament. Això és prendre la paraula.

La paraula crea realitat. Si simplifiqués el llenguatge, simplifiqués ahora el pensament i, per tant, simplifiqués l'experiència de la realitat que puguis fer. També pot passar que es mantingui una experiència de realitat, però no la pots comunicar perquè no li saps posar nom.

L'Espai en Blanc a l'edifici de l'Institut de Ciències de Barcelona, el 2014.

[Dolors]
I això ens ha fet pensar que precisament un cicle que intenta pensar-se proper a la gent o desmuntar certes lògiques o hàbits naturalitzats que té la pràctica artística, realment quan t'hi poses, acabes generant certes formes de fer o d'enunciar-te que qüestionen novament si ajudarà a trencar aquestes distàncies que d'entrada no volem que hi siguin.

L'Espai en Blanc a l'edifici de l'Institut de Ciències de Barcelona, el 2014.

[reflexions del taller]
Cal trobar espais en comú per comunicar-nos intergeneracionalment, doncs si no, les generacions que pugen estan creant la seva pròpia neollengua i, per tant, sistema de comunicar-se en el que d'altres generacions cada vegada hi podrem entrar menys.

L'Espai en Blanc a l'edifici de l'Institut de Ciències de Barcelona, el 2014.

L'exposició

L'Espai en Blanc a l'edifici de l'Institut de Ciències de Barcelona, el 2014.

[Dolors]
En quant a l'exposició a l'Aparador, nosaltres teníem el dubte de si vosaltres estàveu actuant d'una manera més formal a nivell de col·locar certes coses dins l'Aparador pensant en la lògica pròpia dels que us interpel·lem, ... o realment us sortia aquesta formalització perquè era amb la que us sentíeu còmodes. Perquè nosaltres a l'inici vam estar parlant de dir: I no voleu presentar més un procés?... perquè si el cicle té aquesta seqüència de situació 1, 2 i 3, i la 1 i la 2 permeten una transmutació en l'esdevenir i ...

[Isaac]
Que puguin passar més coses de les previstes, sortir una mica de la lògica de la programació...

[EB4]
Nosotros creo que el Aparador lo planteamos casi como si fuera otro **Pressentiment**: tenemos un espacio en blanco, como cuando nos enfrentamos en una página en blanco, pues el Aparador es otra página en blanco que tenemos que aprovechar como si fuera otro **Pressentiment**. Es verdad que con las tres fases que se propusieron, se obligó a ordenar un poquito la historia, pero lo de exponer los **Pressentiments** no era para tenernos que adecuar a un formato.

[EB3]
Clar perquè jo em penso que la precaució aquesta de “com ens hi trobem amb el cub blanc” ve més d'alguns artistes que no pas d'algú que en principi pot agafar un mitjà o un altre. A nosaltres el fet que sigui blanc, que tingui un format tant semblant al que fem amb els **Pressentiments**, així com alguns artistes optarien per la posició: no, jo no vull un cub blanc i si hi entro serà per trencar-lo, ho vam entendre com un mitjà més i sabent que es dona l'opció a més a més que hi hagi transformacions.

[EB4]
Hasta qué punto podemos forzar el marco, no pasa tanto por la intervención que podamos hacer en el Aparador - que al final no deja de ser una vitrina -, sino con aquello que pueda ocurrir en el encuentro, en el taller. Allí se verá si realmente se desbor-da el marco artístico y de qué manera.

L'Espai en Blanc a l'edifici de l'Institut de Ciències de Barcelona, el 2014.

[reflexions del taller]
Calen eines noves que hem d'inventar, per interrompre el sentit comú, per cercar noves relacions entre vida i política. Una d'aquestes eines han estat per nosaltres els **Pressentiments**. Encara que sabem que és una con-tribució molt modesta...

L'Espai en Blanc a l'edifici de l'Institut de Ciències de Barcelona, el 2014.

[EB3]
També té la gràcia que el fet de penjar els **Pressentiments** en dinA4, que prestaria agafar-los però tens aquella vitrina freda enmig que t'ho impedeix... es posa en crisi constantment allò.

[EB2]
Al final resultarà que som artistes i tot! Bromes a part, les prevencions per part vostra de trencar el model, l'exposició, la institució art mateix, a nosaltres, com que estem en un altre lloc, no ens interpel·la tant.

L'Espai en Blanc a l'edifici de l'Institut de Ciències de Barcelona, el 2014.

[reflexions de la conversa]
Espai en Blanc juga amb graus de visibilitat, es mou en l'ambigüitat del concepte i de les persones que hi ha al darrere pel marge de maniobra que els permet. Fugir de les etiquetes, que no et puguin definir, et permet un ventall més gran d'acció que no quan ja estàs atrapat per un nom propi o etiqueta. I això pren més sentit en un moment on la visibilitat està en crisi, s'està tornant molt problemàtica degut principalment a l'efervescèn-cia de les xarxes socials virtuals.

L'Espai en Blanc a l'edifici de l'Institut de Ciències de Barcelona, el 2014.

[Dolors]
Clar, però justament aquesta naturalització de l'objecte artístic quan, havent nascut com a element que vol qüestionar o trans-formar un aspecte d'aquella realitat, s'instal·la en una institució artística, quedant així neutralitzada. Pel que aquí sorgia aquesta por de quan un mecanisme d'agitació social com pot ser el vostre entra en segons quin sistema, com això pot xocar.

[EB5]
Yo creo que estamos en el “post” casi todo. Escuchándoos me ve-nía todo el rato a la cabeza: eso era antes, eso era antes... Lo que estamos haciendo ahora y lo que hemos hecho en otras ocasio-nes son intervenciones políticas con el ánimo de transformación de la sociedad. Entonces lo que te interesa es que tu aportación esté en los ámbitos políticos. Bueno, pues cada vez las aportacio-nes están más fuera de los ámbitos políticos, están en otro lugar, y uno de los lugares puede ser el museo. La interrelación de los **Pressentiments** con la institución artística no cambiará nada porque dentro y fuera de la vitrina tampoco ocurre nada, ocur-rirán muchas cosas, pero nada que interpele todo esto.

[EB2]
És que l'espai públic ja no és un espai polític. És un espai pri-vatitzat, colonitzat, etc. Aleshores intervenir en un museu o intervenir al centre de Barcelona, és una mica post en aquest sentit. Què significa polititzar l'art o la vida? Perquè estem en una societat post-política en aquest sentit, la política és gestió empresarial. En aquest marc, el museu, és espectacular, s'ha neutralitzat políticament.

L'Espai en Blanc a l'edifici de l'Institut de Ciències de Barcelona, el 2014.

[reflexions del taller]
Ni optimista ni pessimista, ni esperançat ni desesperançat. Anar més enllà del pensament dicotòmic, més enllà de les dualitats que ens tanquen tot camí. Situ-ar-se en un altre espai des d'on viure i aprendre.

La por i l'esperança són dues cares de la mateixa mo-neda, ja ho deia Spinoza en la seva Ètica. El poder això ho sap molt bé: ens dominen gràcies a la por i a l'espe-rança. Nosaltres intentem cercar altres modes d'estar al món. Viure sense por ni esperança. Però també diem: com no tenir una mirada desesperada en mirar avui el món? Es tracta de mantenir-se en la desesperació per-què dona una força increïble, i no caure mai en la des-esperança.

L'Espai en Blanc a l'edifici de l'Institut de Ciències de Barcelona, el 2014.

Processos...

L'Espai en Blanc a l'edifici de l'Institut de Ciències de Barcelona, el 2014.

[Judit]
Parlant dels **Pressentiments**, a vegades mirant-ne alguns em trobo que necessito saber com s'ha gestat per poder-hi dialo-gar. Perquè si no, hi dialogo des dels meus referents però pot ser que els referents amb què jo interpreto la frase d'un **Pres-sentiment** no siguin els mateixos dels que heu partit vosal-tres... Potser això em ve perquè estic acostumada a treballar amb processos. . . Però sento que m'agradaria aproximar-m'hi des d'un diàleg on compartir o conèixer els fils de pensament que han donat lloc a aquell **Pressentiment**...

[EB3]
Aquesta obertura és impepinable. Això ja ens passava a la uni-versitat, que ens preguntaven per la intenció dels **Pressenti-ments**... Són els efectes que generen, no tant la intenció o la interpretació nostra.

L'Espai en Blanc a l'edifici de l'Institut de Ciències de Barcelona, el 2014.

[EB2]
Però és que per a nosaltres també tenen diferents interpreta-cions. Alguns te'ls sents més propis o propers i d'altres no tant.

L'Espai en Blanc a l'edifici de l'Institut de Ciències de Barcelona, el 2014.

[reflexions del taller]
No podem evitar sentir-nos interpel·lats pel que no acabem de comprendre, i això fa que es mogui alguna cosa en nosaltres. Genera una incomoditat que si l'es-coltes potser resols coses en la teva vida.

L'Espai en Blanc a l'edifici de l'Institut de Ciències de Barcelona, el 2014.

[EB3]
El fet de fer-los col·lectivament comporta que en alguns t'hi involucres més i en altres **Pressentiments** et dediques només a acompanyar, o bé perquè no et tira tant, o no tens temps en aquell moment per dedicar-t'hi. Això ens allibera també de: s'ha d'arribar a un consens! No, **el consens no és l'horitzó**.

L'Espai en Blanc a l'edifici de l'Institut de Ciències de Barcelona, el 2014.

[EB4]
Por ejemplo eso que has dicho, creo que todo el mundo echa de menos un poquito de orden, qué entiendes tú por violencia en el caso de “Nuestra violencia es existir”, porque parece que no puede haber diálogo, que el pensamiento que llevamos a cabo juntos no pueda abarcar, pero con el tiempo asumes que **las impurezas de los conceptos forman parte de la dinámica propia**. Sin que se desvanezca en una arbitrariedad completa.

L'Espai en Blanc a l'edifici de l'Institut de Ciències de Barcelona, el 2014.

[Isaac]
El dilema sorgeix una mica perquè quan plantegem un mo-ment 1 i un moment 2 per a l'exposició a l'Aparador, ho pen-sem des d'un espai obert als processos i no com un espai fina-lista. I quan us ho plantegem a vosaltres, la proposta que feu és de presentar els **Pressentiments**, fet que sacseja la nostra lògica de procés pel fet que venim d'àmbits educatius on so-vint neguem el resultat i posem més l'èmfasi en el procés. De manera que a la primera proposta que fem al cicle, responeu expositivament de manera contrària a com ho volíem plante-jar. . . Pel que també ens sembla interessant poder parlar de quina és la vostra aproximació al procés, com dialogueu amb aquest cartografiar, documentar què darrerament està tenint lloc en molts processos artístics, quan vosaltres en realitat opteu per una anunciació i mostrar una posició claríssima, sense fer explícit d'on ha sortit l'anunciació o les veus que hi han pres part.

[EB4]
En relación a la toma de posición, una de las cosas que se dice en el **Pressentiment** de la toma de posiciones es que implica una interrupción. Creo que **frente a la lógica del proceso, no-otros proponemos la interrupción...**

[EB2]
Un espacio en blanco. Està clar que la crisi de l'art ha portat a aquesta autoreflexió on la centralitat és el procés. Però en el nostre cas no funcionem així, per nosaltres si un cas el procés seria la interrupció, interrompre processos de sentit, de tre-ball, generar un lloc obert on el **Pressentiment** posa una posi-ció per sentir i detectar aquella idea de veritat que creus i en aquesta mesura es fa convicció. **El **Pressentiment** no nega el procés, sinó que el posa en un altre lloc**. A nosaltres la mecà-nica del procés ens és igual, malgrat que en la idea de fer un **Pressentiment** hi ha un procés.

[reflexions del taller]

Pressentir va lligat a quelcom previ. A un sentiment. Va lligat també a la convicció d’habitar una veritat que no és la veritat del capital que organitza el món. Per poder dir NO a aquesta societat s’ha de pressentir d’alguna manera que hi ha una altre veritat.

[Dolors]

Escoltant-vos parlar, m’ha fet adonar que parlem de lògiques de procés diferents. Perquè precisament un Pressentiment jo l’interpreto com una cosa en transició, no com una cosa tanca-da. Parteix d’una barreja entre la intuïció, la necessitat i també òbviament una construcció reflexiva.

[EB1]

Clar, alguns surten de trenta anys d’una obra filosòfica, altres d’un malestar, des de les entranyes,...

[Dolors]

Perquè són fruit d’aprenentatges personals, familiars, contex-tuals, etc.

[reflexions del taller]

Tothom pot sentir aquest malestar del viure. Però hi ha malestars amb els que és difícil d’empatitzar, sobretot entre malestars de diferents classes socials.

[EB3]

Jo crec que la proposta dels Pressentiments ha sigut el plànol que conté al mateix temps procés i autor-obra.

[Dolors]

D’altra banda, també és interessant aquestes lògiques de par-ticipació de com construïu els Pressentiments, que em sem-blen també molt processuals, des del respectar, el consensu-ar decisions. Fins que no arribeu a la proposta final, hi ha un conversar,...

[EB4]

Sí, pero pasa que el momento fuerte no es ese. Hay un momen-to político importante que es la toma de palabra que incide más en la interrupción del orden que la creación constante de nuevos procesos y procedimientos.

[reflexions de la conversa]

Fer perquè creus en el que fas, no perquè n’esperis més o menys repercussió o impacte. Com que no pots mesu-rar l’impacte, malgrat la lògica neoliberal forci el con-trari, només et queda fer perquè creus en allò que fas. Donar una necessitat al que sembla ser arbitrar.

Les veritats

[Judit]

Amb el títol del taller també ens preguntàvem com enteníeu aquesta veritat i com és que la traieu a col·lació ara, perquè precisament el tema de la veritat porta molta història, sobre-tot en l’àmbit de la filosofia.

[EB5]

Sí que existe la verdad

[EB4]

Pero no es un relativismo...

[EB5]

Queda mejor decir que no existe, que cada cual tiene la suya... Pero existe la verdad y es la mía.

[EB4]

La tuya y no es solo tuya.

[EB2]

Això ho lliguem al tema de l’opinió. Jo quan el meu fill o la meva filla que tenen 10 anys vénen i els hi han dit que cada nen té la seva pròpia opinió, i que s’han de respectar les opinions... cada dia els estic dient que això està bé però que hi ha opinions que s’han de destruir perquè són fastigoses, són racistes, etc. Aleshores no és que no hi hagi veritat, clar que hi ha veritats. Però passa que la veritat que ha guanyat és la veritat capitalista que és la que organitza el món. Davant d’això, lluita contra aquesta veritat.

[EB4]

No es verdad pero no es opinión tampoco. A veces en algunas discusiones con gente del mundo de la música cuando escuc-ho algo... No es cuestión de gustos, no es que me guste o no me guste, es que está mal. Entonces me dicen: será lo que tú crees, serán tus gustos... Y yo digo, no, no, perdona, es que está mal. Y yo esta discusión ya no la tengo nunca, porque me ven como un arrogante por querer saltar del plano en el que discutir, por pasar de la sensación y de la opinión a algo más... Bueno pues discúteme, dame un par de argumentos de por qué crees que esto está bien, pero no me digas simplemente que está bien porque te gusta, ¿no?

[reflexions del taller]

Caldria normalitzar la diferència, perquè cadascun de nosaltres és excepcional, però cadascú de nosal-tres necessita viure dins de certa normalitat. “Jo vull que en marxar, passi el tren i pugui arribar a casa tran-quil·lament”.

[Dolors]

Claro, el gusto es construido, igual que la opinión. Este tipo de discusión en el campo de lo artístico también lo tenemos, claro si entiendes el arte y la educación como algo esencialista, aca-bamos aquí. Si lo entendemos como construcciones sociales entonces ya es otro cantar. Ahí ya puedes ir tirando del hilo, entendiendo que el gusto no es algo innato. El que passa és que en el cas dels Pressentiments, vosaltres ho definiu també com a arma, com aquella cosa final que es presenta com a manifes-tació, però també té una voluntat de combat, no és allò de: ho deixo allà i ja està.

[EB2]

Podríem dir que és una caixa d’eines

[Dolors]

El que passa que després el context és tan agressiu que ho desactiva...

[EB5]

Ni siquiera, simplemente no la encuentra.

[reflexions del taller]

Tendim a l’autodestrucció no per natura, sinó per cul-tura. D’aquí que entenem la vida com a pura incomo-ditat, per això busquem la manera d’endollar-nos a la vida. Perquè a través de la cultura ho hem perdut.

[Dolors]

Para mí ese gusto u opinión define nuestro posicionamiento y mirada sobre las cosas.

PEUS DE FOTOGRAFIA >>

Imatges 1, 3 i 4: Isaac Sanjuan, moments del taller.

Imatge 2: Valeria Linera, anotacions preses durant el taller.

AGRAÏMENTS >>

Totes aquelles persones que van participar al taller.

MÉS INFORMACIÓ >>

dexposarseaixi.hotglue.me

COM ARRIBAR-HI >>

Rodalies Renfe: R2 i R8, parada Mollet Sant Fost.

R3, parada Mollet Santa Rosa.

Autobusos Segalés: 302, 303, 305, 320, 321, 323, 325, 330, 332, 360, 362, 501

MAPA D'AGENTS IMPLICATS

